

عنوان مقاله:

بررسی اختیارات شورای امنیت سازمان ملل و عوامل نارضایتی از عملکرد آن

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

آریتا دبیری - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق بین الملل، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

حسن صدیق - عضو هیئت علمی گروه حقوق، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شورای امنیت مهم ترین و تاثیر گذارترین نهاد بین المللی است که مسائل مربوط به آن از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده است. اصلاح ساختار شورای امنیت نیز یکی از مهم ترین و بحث برانگیز ترین موضوعاتی است که تاکنون در رابطه با آن مطرح بوده است. به همین دلیل، از اوایل تاسیس ملل متحد و به ویژه و پایان جنگ سرد شاهد آنیم که در محافل سیاسی و علمی سیاستمداران، دولتمردان و حقوقدانان به بحث در رابطه با این موضوع پرداخته اند. در سال های اخیر مذاکرات به منظور تغییر قدرتمندترین و موثرترین رکن سازمان ملل متحد (شورای امنیت)، به مباحث گسترده ای دامن زده است. مزایا و اختیارات ویژه اعضای دائم شورای امنیت مانند حق وتو، اعمال تحریم و ... از سویی موجب برنتابیدن نظم موجود از جانب دولت های منتقد و اصلاح طلب شده، و از دیگر سو پنج عضو دائم شورای امنیت را در مسیر حفظ وضع موجود، متحد ساخته است. به هر حال از آنجا که شورای امنیت نماینده کلیه کشورهای دنیا نبوده و مسوول اصلی حفظ صلح و امنیت بین المللی است از این رو در این نوشتار ضمن بررسی اجمالی دلایل نارضایتی از شورای امنیت با تاکید بر گروه ۴ موانع اصلی ناکامی دولت های اصلاح طلب را دو طیف سیاسی و حقوقی بررسی می کند.

کلمات کلیدی:

سازمان ملل، شورای امنیت، حق وتو، موانع سیاسی، تغییر ساختار شورا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1452555>

